

Beszámoló a Zalakarosi üdülésről

(2016. június 06-10)

Június hatodika...elérkezett a várva-várt nap. Kis csapatunk (24 fő + 4 fő kísérő) csomagokkal felpakolva, izgatottan várta a buszt, ami elvisz minket a célállomásunkra, a háromcsillagos zalakarosi Art Hotelbe.

Megérkezésünk után ki-ki elfoglalta szállítását az előre lefoglalt kétágyas szobákban, kipakolta csomagjait. Miután elfogyasztottuk ebédünket a szálloda klimatizált éttermében, a délután hátralevő részét a szálloda beltéri Wellness-részlegén töltöttük, ahol élvezhettük a termálvizes ellenáramoltatóval felszerelt 28-30°C úszómedencét, és a kellemesen meleg vizű pezsgő-masszázsmedencét. A medence vizéből láttuk, ahogy leszakad az ég alja, hatalmas záport zúdítva a tájra.

Vacsoránkat szintén a szálloda éttermében fogyasztottuk el, ahol az ezt követő reggeleken és esteiken svédasztalos reggelit és vacsorát szolgáltattak nekünk, bőséges választékkal.

Vacsora után egy kis városnéző körútra indultunk, sétánk alatt fagyaltoztunk egyet. Az első estén mindenki kicsit megnyugodva, lehiggadva hajthatta álomra a fejét.

Június 07, második nap. Az előző esős délutánt követően gyönyörű napsütésre ébredtünk. A mai programunk: a zalakarosi kilátó, mely Zalakaros egyik legkedveltebb kirándulóhelye. Az odavezető utat a helyi Dotto-vonattal tettük meg, mely önmagában is élményt nyújtott számunkra.

A Dotto a Zalakarost övező erdőben tett le minket,

... ahonnan egy negyed órás sétával elértük a kilátót.

A bátrabbak megmászták a felfelé vezető lépcsősorokat, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a messzeségre.

Csapatunk másik felének tagjai apró hangyáknak tűntek a magasból.

A kilátó tővéből indul az Erdei Tanösvény...

...mely megismertet minket a környező erdő növényzetével, állatvilágával. Időközönként szemléltető táblákkal találkoztunk kijelölt utunk során, melyek bemutatták nekünk az erdőben rejtőzködő madarak, egerek, bogarak, gombák életét.

A leleményesebbek még vargánya gombát is találtak az avarban.

Sétánk alatt mélyen magunkba szívhattuk az erdő-, az avar illatát, végigkísért minket az énekesmadarak hangja, az apró reccsenések, zörejek, és a csend. Az a fajta csend, amit csak egy égig érő fák alkotta erdő mélye tartogathat a betolakodók számára.

Kimerítő erdei sétánk után a kilátó étteremben várt ránk az ebédünk: párolt káposzta, kemencés burgonya és kemencében sült kacsacomb.

Ebéd után a Dotto visszavitt minket szálláshelyünkre, ahol egy kis pihenés után megvacsoráztunk, majd egy újabb sétát tettünk a városban.

Június 08, harmadik nap. A mai napunk az önfeledt fürdözésről szólt. Reggeli után felkerekedtünk, és ellátogattunk a szállodánk közelében található Gránit Gyógyfürdőbe.

Az erős UVB sugárzást figyelembe véve, mindenki bekente magát naptejjel,
aztán kezdődhetett a fürdőzés...

...és napozás...

...és evés-ivás...

Strandolás után visszatértünk szálláshelyünkre, ahol megvacsoráztunk, és meglepetésképpen bejelentettük kis csapatunknak, hogy visszamegyünk Dottoval a kilátóhoz, ahol élőzene mellett iszogatunk, beszélgetünk egy nagyot. Mindenki örült az ötletnek, így hát útra keltünk...

Ismét egy jó hangulatú napot tudhattunk magunk mögött.

Június 09, negyedik nap. Ezt a napot is fürdőzésre szántuk, de szomorú reggelre ébredtünk. Sötét volt az ég alja, gyülekeztek a fellegek. Kis tanakodás után arra az elhatározásra jutottunk, hogy meglátogatjuk a gyógyfürdő fedett részlegét, hiszen fürdőzni mindenhol jó. Kicsit húztuk az időt, megebédeltünk, és ezután indultunk el. Az időjárás azonban kegyes volt hozzánk. A szél elfújta a sötét felleget, kisütött a nap, így az előző naphoz hasonlóan mehettünk a szabad ég alatti medencékhez.

Egy kis vízi aerobik, amit nagyon élvezett mindenki.

Egy kis pózolás a kamerának...

...és egy csoportkép, mindenki kedvéért...

Egész délután ragyogott a napsütés, kiélveztük minden pillanatát.

Vacsora után mindenki csinosan felöltözött, és mintegy megkoronázva ezt a néhány együtt töltött napot, egy zenés záró estre vittük kicsiny csapatunkat.

Bár induláskor esni kezdett az eső, ez cseppet sem szegte kedvünket. Egy kis helyi borozó 'Sasha' teraszán helyezkedtünk el, és bátran mondhatom, mindenki nagyon jól érezte magát. A zenész azonnal ránk hangolódott, és olyan zeneszámokat játszott, amelyekre még olyanok is táncra perdültek, akik azelőtt soha.

Június 10, ötödik nap.

Ez az a nap, amit valahogy senki nem várt igazán: a hazautazás napja. Némi vigaszt nyújtott, hogy hűvös, esős reggelre ébredtünk. Miután megreggeliztünk, mindenki összepakolta a ruháit, rendbe tette maga után a szobát, gyülekeztünk a hallban. Kicsiny csapatunk mindenkitől elköszönt, a 2017-es viszontlátás reményében.

És a buszunk megérkezett.

Csendben bepakoltuk táskáinkat, vetettünk egy búcsúpillantást a szállodára, és elindultunk haza az esőben. Mintha az ég velünk együtt szomorkodott volna.

De szomorkodásra semmi okunk, hiszen tartalmas, élményekben gazdag néhány napot tudhatunk a hátunk mögött.

Lesz miről mesélni az otthoniaknak.

